

Warszawa, dnia 19 września 2019 r.

Poz. 1786

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia 5 września 2019 r.

**w sprawie warunków i trybu udzielania pomocy publicznej i pomocy de minimis
za pośrednictwem Agencji Badań Medycznych**

Na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Agencji Badań Medycznych (Dz. U. poz. 447) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb udzielania pomocy publicznej i pomocy de minimis za pośrednictwem Agencji Badań Medycznych, zwanej dalej „Agencją”, w tym przeznaczenie pomocy, rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, zwanych dalej „kosztami kwalifikowalnymi”, sposób kumulowania pomocy oraz maksymalne wielkości pomocy.

2. Do pomocy, o której mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 651/2014”, oraz rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1407/2013”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia nr 651/2014;
- 2) mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć odpowiednio mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo spełniające kryteria określone w art. 2 załącznika I do rozporządzenia nr 651/2014;
- 3) dużym przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo niespełniające kryteriów uznania za mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo.

§ 3. 1. Pomoc publiczna jest udzielana za pośrednictwem Agencji na:

- 1) badania podstawowe, badania przemysłowe, prace rozwojowe oraz studium wykonalności, o których mowa w art. 25 rozporządzenia nr 651/2014;

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 95).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 7.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

- 2) usługi doradcze, o których mowa w art. 18 rozporządzenia nr 651/2014;
- 3) pomoc szkoleniową, o której mowa w art. 31 rozporządzenia nr 651/2014;
- 4) wspieranie innowacyjności, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia nr 651/2014;
- 5) wspieranie przedsiębiorców rozpoczynających działalność badawczo-rozwojową, o której mowa w art. 22 rozporządzenia nr 651/2014.

2. Pomoc de minimis jest udzielana za pośrednictwem Agencji na wykonanie studium wykonalności, wsparcie komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych, oraz innych form ich transferu do gospodarki.

3. Pomoc publiczna i pomoc de minimis są udzielane za pośrednictwem Agencji w trybie konkursowym, o którym mowa w art. 16 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Agencji Badań Medycznych.

4. Pomoc publiczna i pomoc de minimis są przekazywane na podstawie umowy, o której mowa w art. 20 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Agencji Badań Medycznych.

§ 4. 1. Pomoc publiczna nie może być udzielona w przypadkach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c oraz d, ust. 3 lit. a-d, ust. 4 lit. c oraz ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

2. Pomoc publiczna nie może być udzielona przedsiębiorcom, na których ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc udzieloną przez to samo państwo członkowskie za niezgodne z prawem i rynkiem wewnętrznym.

3. Pomoc de minimis nie może być udzielona w przypadkach, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 1407/2013.

4. Pomoc de minimis oraz pomoc publiczna mogą być udzielone, jeżeli spełniają kryteria pomocy przejrzystej, o których mowa odpowiednio w art. 4 rozporządzenia nr 1407/2013 oraz art. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

§ 5. 1. Pomoc publiczna oraz pomoc de minimis wywołują efekt zachęty, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia nr 651/2014, i są udzielane przedsiębiorcy, który złożył pisemny wniosek o udzielenie pomocy przed rozpoczęciem działalności lub prac nad projektem.

2. Wniosek o udzielenie pomocy publicznej i pomocy de minimis zawiera:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz informację o jego wielkości w rozumieniu art. 2 załącznika I do rozporządzenia nr 651/2014;
- 2) opis projektu, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia jego realizacji;
- 3) lokalizację projektu;
- 4) wykaz kosztów projektu;
- 5) wskazanie kwoty finansowania publicznego koniecznego do realizacji projektu i preferowanej formy pomocy spośród następujących:
 - a) dotacja,
 - b) pożyczka,
 - c) gwarancja,
 - d) zaliczka zwrotna,
 - e) inna forma, o której mowa w art. 22 rozporządzenia nr 651/2014.

3. Wniosek o udzielenie pomocy może zawierać inne elementy niż wskazane w ust. 2, określone w ogłoszeniu o konkursie.

4. Przepisu ust. 1 w zakresie wywoływania efektu zachęty, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia nr 651/2014, nie stosuje się do pomocy publicznej, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 5.

5. Do wniosku o udzielenie pomocy wnioskodawca załącza:

- 1) w przypadku pomocy publicznej – informacje dotyczące wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz informacje o otrzymanej pomocy publicznej albo oświadczenie o nieotrzymaniu pomocy, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1063);

- 2) w przypadku pomocy de minimis:
 - a) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie i pomocy de minimis w rybołówstwie, jakie otrzymał w roku podatkowym, w którym ubiega się o pomoc oraz w dwóch poprzednich latach podatkowych albo oświadczenie o wielkości pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie i pomocy de minimis w rybołówstwie otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,
 - b) informacje dotyczące w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

§ 6. Pomoc publiczna udzielana za pośrednictwem Agencji podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej, jeżeli jej wielkość przekracza równowartość:

- 1) 40 000 000 euro dla przedsiębiorcy na jeden projekt – jeżeli ponad połowa całkowitych kosztów kwalifikowalnych projektu zostanie poniesiona na badania podstawowe;
- 2) 20 000 000 euro dla przedsiębiorcy na jeden projekt – jeżeli ponad połowa całkowitych kosztów kwalifikowalnych projektu zostanie poniesiona na badania przemysłowe albo łącznie badania przemysłowe i badania podstawowe;
- 3) 15 000 000 euro dla przedsiębiorcy na jeden projekt – jeżeli ponad połowa całkowitych kosztów kwalifikowalnych projektu zostanie poniesiona na prace rozwojowe;
- 4) 7 500 000 euro na jedno studium wykonalności – na wykonanie studiów wykonalności poprzedzających badania podstawowe, badania przemysłowe lub prace rozwojowe;
- 5) 5 000 000 euro na przedsiębiorcę i na projekt – w przypadku pomocy na wspieranie innowacyjności;
- 6) 2 000 000 euro na przedsiębiorcę i na projekt – w przypadku pomocy na usługi doradcze;
- 7) 2 000 000 euro na projekt szkoleniowy – w przypadku pomocy na pomoc szkoleniową;
- 8) kwot określonych na przedsiębiorstwo na podstawie § 22 i § 23 – w przypadku pomocy na wspieranie przedsiębiorców rozpoczynających działalność badawczo-rozwojową.

§ 7. 1. Do obliczania wielkości pomocy publicznej w przypadku, o którym mowa w § 6, oraz progów maksymalnej intensywności pomocy publicznej udzielanej za pośrednictwem Agencji uwzględnia się całkowitą kwotę pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, projektu lub działań objętych pomocą, z zachowaniem zasad określonych w art. 8 rozporządzenia nr 651/2014 oraz w art. 5 rozporządzenia nr 1407/2013.

2. Pomoc publiczną, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 1–4, udzielaną za pośrednictwem Agencji, można łączyć z inną pomocą publiczną:

- 1) pod warunkiem, że każda z nich dotyczy innych, możliwych do wyodrębnienia kosztów kwalifikowalnych;
- 2) w odniesieniu do tych samych – pokrywających się częściowo albo w całości – kosztów kwalifikowalnych, tylko wówczas gdy taka kumulacja nie spowoduje przekroczenia najwyższego progu intensywności pomocy publicznej lub wartości pomocy publicznej mających zastosowanie do tej pomocy zgodnie z rozporządzeniem 651/2014.

3. Pomoc publiczną, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 5, udzielaną za pośrednictwem Agencji, można łączyć z:

- 1) pomocą publiczną, w przypadku której można wyodrębnić koszty kwalifikowalne;
- 2) inną pomocą publiczną, w przypadku której nie można wyodrębnić kosztów kwalifikowalnych, do wysokości najwyższego progu finansowania określonego w rozporządzeniu 651/2014 lub decyzji Komisji Europejskiej.

4. Pomoc publiczna udzielana za pośrednictwem Agencji nie może być łączona z pomocą de minimis w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, jeżeli doprowadziłoby to do przekroczenia maksymalnych progów intensywności pomocy publicznej określonych w rozporządzeniu nr 651/2014.

5. Pomocy de minimis udzielonej za pośrednictwem Agencji nie można łączyć z pomocą publiczną w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych lub z pomocą publiczną dla tego samego środka finansowania ryzyka, w przypadku gdyby prowadziło to do przekroczenia maksymalnego poziomu intensywności pomocy publicznej lub wartości pomocy publicznej ustalonej w rozporządzeniu nr 651/2014 lub w decyzji Komisji Europejskiej.

6. Pomoc de minimis może być udzielona przedsiębiorcy, jeżeli wartość tej pomocy łącznie z wartością innej pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie i pomocy de minimis w rybołówstwie, przyznanych w roku podatkowym, w którym przedsiębiorca ubiega się o pomoc, oraz w dwóch poprzednich latach podatkowych nie przekroczy kwoty stanowiącej równowartość 200 000 euro, a w przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie transportu drogowego towarów – 100 000 euro.

§ 8. Do kosztów kwalifikowalnych w przypadku pomocy de minimis na wsparcie komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych, studium wykonalności oraz innych form ich transferu do gospodarki zalicza się:

- 1) koszty zatrudnienia osób realizujących projekt;
- 2) koszty narzędzi i sprzętu wykorzystywanych do realizacji projektu, jeżeli są one wykorzystywane w okresie dłuższym niż czas realizacji projektu, koszty ich amortyzacji w okresie realizacji projektu, obliczone na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 3) koszty doradztwa lub równoważnych usług świadczonych wyłącznie w celu realizacji projektu, nabytych po cenach rynkowych, pod warunkiem że w transakcji nie ma elementów zmywy; przy czym koszty te uznaje się do wysokości 70% całkowitych kosztów kwalifikowalnych projektu;
- 4) inne koszty operacyjne, w tym koszty dostaw, materiałów i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio w związku z realizacją projektu;
- 5) koszty opłat urzędowych ponoszone w związku z wykonywaniem czynności objętych projektem;
- 6) koszty pomocy prawnej bezpośrednio związanej z wykonywaniem czynności objętych projektem;
- 7) koszty opracowania studium wykonalności;
- 8) dodatkowe koszty ogólne ponoszone bezpośrednio w związku z wykonywaniem czynności objętych projektem; przy czym koszty te uznaje się do wysokości 15% całkowitych kosztów kwalifikowalnych projektu.

§ 9. Pomoc de minimis na wsparcie komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych, studium wykonalności oraz innych form ich transferu do gospodarki nie może przekroczyć 90% wartości kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 2

Pomoc publiczna na badania podstawowe, badania przemysłowe, prace rozwojowe oraz studia wykonalności

§ 10. Pomoc publiczna na badania podstawowe, badania przemysłowe, prace rozwojowe oraz studia wykonalności jest udzielana, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) projekt ma charakter innowacyjny;
- 2) istnieje zapotrzebowanie na wynik projektu;
- 3) proponowane rozwiązania są porównywalne albo lepsze od dotychczasowych rozwiązań technicznych, technologicznych lub organizacyjnych;
- 4) możliwość wykonania projektu nie budzi wątpliwości, a osiągnięcie przewidywanego wyniku jest efektywne ekonomicznie;
- 5) planowane koszty realizacji projektu są zasadne w stosunku do przedmiotu i zakresu badań podstawowych, badań przemysłowych, prac rozwojowych lub studiów wykonalności.

§ 11. 1. W przypadku projektu obejmującego badania podstawowe, badania przemysłowe lub prace rozwojowe kosztami kwalifikowalnymi są koszty:

- 1) wynagrodzeń wraz z pozapłacowymi kosztami pracy, w tym składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, osób zatrudnionych przy realizacji projektu, w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z jego realizacją;
- 2) aparatury i sprzętu w zakresie i przez okres, w jakim są one wykorzystywane przy realizacji projektu, jeżeli aparatura i sprzęt nie są wykorzystywane przy realizacji projektu przez cały okres ich użytkowania, za koszty kwalifikowalne uznaje się tylko koszty amortyzacji odpowiadające okresowi realizacji projektu obliczone na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 3) budynków i gruntów w zakresie i przez okres, w jakim są one wykorzystywane przy realizacji projektu; w przypadku budynków za koszty kwalifikowalne uznaje się tylko koszty amortyzacji odpowiadające okresowi realizacji projektu, obliczone na podstawie przepisów o rachunkowości, a w przypadku gruntów – koszty związane z przeniesieniem własności lub innych praw rzeczowych, koszty odpłatnego korzystania z gruntu lub faktycznie poniesione koszty kapitałowe;

- 4) badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy i patentów zakupionych lub użytkowanych na podstawie licencji udzielonej przez podmioty zewnętrzne na warunkach pełnej konkurencji oraz koszty doradztwa i równorzędnych usług wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby projektu;
- 5) dodatkowe koszty ogólne i inne koszty operacyjne, w tym koszty materiałów, dostaw i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio przy realizacji projektu.

2. W przypadku projektu obejmującego studium wykonalności kosztami kwalifikowalnymi są koszty jego opracowania.

§ 12. 1. Intensywność pomocy publicznej, liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do kosztów kwalifikowalnych, nie może przekroczyć:

- 1) 100% kosztów kwalifikowalnych – w przypadku badań podstawowych;
- 2) 50% kosztów kwalifikowalnych – w przypadku badań przemysłowych;
- 3) 25% kosztów kwalifikowalnych – w przypadku prac rozwojowych;
- 4) 50% kosztów kwalifikowalnych – w przypadku studiów wykonalności.

2. Intensywność pomocy publicznej w przypadku badań przemysłowych i prac rozwojowych można zwiększyć do maksymalnie 80% kosztów kwalifikowalnych zgodnie z zasadami określonymi w art. 25 ust. 6 rozporządzenia 651/2014.

3. Intensywność pomocy publicznej na studium wykonalności można zwiększyć zgodnie z zasadą określoną w art. 25 ust. 7 rozporządzenia 651/2014.

§ 13. W przypadku projektu generującego dochód po jego ukończeniu, na realizację którego została udzielona pomoc publiczna na badania podstawowe, badania przemysłowe, prace rozwojowe oraz studia wykonalności na rzecz dużego przedsiębiorcy w wielkości przekraczającej równowartość 1 000 000 euro, wielkość udzielonej pomocy podlega weryfikacji na podstawie art. 61 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.³⁾).

Rozdział 3

Pomoc publiczna na pokrycie kosztów usług doradczych

§ 14. Pomoc publiczna na pokrycie kosztów usług doradczych jest udzielana mikro-, małemu lub średniemu przedsiębiorcy, który:

- 1) realizuje fazę badań lub rozwoju produktu powstałego w wyniku badań naukowych lub prac rozwojowych albo
- 2) wprowadza na rynek po raz pierwszy produkt powstały w wyniku badań naukowych lub prac rozwojowych.

§ 15. W przypadku pomocy publicznej na pokrycie kosztów usług doradczych kosztami kwalifikowalnymi są koszty tych usług:

- 1) świadczonych przez konsultantów zewnętrznych;
- 2) niemających charakteru ciągłego ani okresowego;
- 3) niezwiązanych ze zwykłymi kosztami operacyjnymi przedsiębiorcy, takimi jak stałe usługi doradztwa podatkowego, regularne usługi prawnicze lub reklama.

§ 16. Intensywność pomocy publicznej na pokrycie kosztów usług doradczych nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 140, Dz. Urz. UE L 259 z 27.09.2016, str. 79, Dz. Urz. UE L 338 z 13.12.2016, str. 34, Dz. Urz. UE L 129 z 19.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 176 z 7.07.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 335 z 15.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 193 z 30.07.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 291 z 16.11.2018, str. 5 oraz Dz. Urz. UE L 123 z 10.05.2019, str. 1.

Rozdział 4

Pomoc szkoleniowa

§ 17. 1. Pomocy szkoleniowej nie przyznaje się na szkolenia, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 651/2014.

2. Za koszty kwalifikowalne w ramach pomocy szkoleniowej uznaje się koszty:

- 1) zatrudnienia wykładowców poniesione za godziny, podczas których wykładowcy uczestniczą w szkoleniu;
- 2) operacyjne wykładowców i uczestników szkolenia bezpośrednio związane z projektem szkoleniowym, takie jak koszty podróży, koszty zakwaterowania, materiały bezpośrednio związane z projektem, amortyzacja narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby projektu szkoleniowego;
- 3) usług doradczych związanych z projektem szkoleniowym;
- 4) personelu osób szkolonych i ogólne koszty pośrednie, w tym koszty administracyjne, wynajem, koszty ogólne, poniesione za godziny, podczas których osoby szkolone biorą udział w szkoleniu.

3. Intensywność pomocy nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

4. Intensywność pomocy można zwiększyć maksymalnie do 70% kosztów kwalifikowalnych w następujący sposób:

- 1) o 10 punktów procentowych w przypadku szkoleń dla pracowników niepełnosprawnych lub znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji;
- 2) o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa i o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa.

Rozdział 5

Pomoc publiczna na wspieranie innowacyjności

§ 18. Pomoc publiczna na wspieranie innowacyjności jest udzielana mikro-, małemu lub średniemu przedsiębiorcy.

§ 19. W przypadku pomocy publicznej na wspieranie innowacyjności kosztami kwalifikowalnymi są koszty:

- 1) uzyskania i ochrony patentów i innych wartości niematerialnych i prawnych;
- 2) oddelegowania z jednostki naukowej będącej organizacją prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę albo od dużego przedsiębiorcy wysoko wykwalifikowanego personelu, o którym mowa w art. 2 pkt 93 rozporządzenia 651/2014;
- 3) usług doradczych w zakresie innowacji w rozumieniu art. 2 pkt 94 rozporządzenia nr 651/2014 i usług wsparcia innowacji w rozumieniu art. 2 pkt 95 rozporządzenia nr 651/2014.

§ 20. 1. Intensywność pomocy publicznej na wspieranie innowacyjności nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

2. Intensywność pomocy publicznej na wspieranie innowacyjności przeznaczonej na pokrycie kosztów usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji może zostać zwiększona do 100% kosztów kwalifikowalnych pod warunkiem, że całkowita wartość tej pomocy nie przekroczy równowartości 200 000 euro dla jednego przedsiębiorcy w okresie trzech lat poprzedzających dzień udzielenia tej pomocy.

Rozdział 6

Pomoc publiczna dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność badawczo-rozwojową

§ 21. Za przedsiębiorców kwalifikujących się do otrzymania pomocy uznaje się przedsiębiorców, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 651/2014.

§ 22. Pomoc publiczna dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność badawczo-rozwojową może być udzielona w formie:

- 1) pożyczek o stopach procentowych na warunkach korzystniejszych od rynkowych, udzielanych na okres:
 - a) 10 lat, o maksymalnej kwocie nominalnej:
 - 1 500 000 euro dla przedsiębiorców mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej „Traktatem”,
 - 2 000 000 euro dla przedsiębiorców mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu,

- b) od 5 do 10 lat, o maksymalnej kwocie nominalnej określonej jako iloczyn kwot wskazanych w lit. a przez iloraz 10 lat i rzeczywistego okresu, na jaki pożyczka została udzielona,
 - c) poniżej 5 lat, o maksymalnej kwocie nominalnej określonej jak dla pożyczek udzielanych na okres 5 lat;
- 2) gwarancji o prowizjach korzystniejszych od wynikających z warunków rynkowych o wartości nieprzekraczającej 80% kwoty kredytu lub pożyczki, na zabezpieczenie których zostają udzielone na okres:
- a) 10 lat, w których maksymalna gwarantowana kwota wynosi:
 - 2 250 000 euro dla przedsiębiorców mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu,
 - 3 000 000 euro dla przedsiębiorców mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu,
 - b) od 5 do 10 lat, w których maksymalną gwarantowaną kwotę określa się jako iloczyn kwot wskazanych w lit. a przez iloraz 10 lat i rzeczywistego okresu, na jaki gwarancja została udzielona,
 - c) poniżej 5 lat, w których maksymalną gwarantowaną kwotę określa się jak dla gwarancji udzielanych na okres 5 lat;
- 3) dotacji, w tym inwestycji kapitałowych lub quasi-kapitałowych w rozumieniu art. 2 pkt 66 rozporządzenia nr 651/2014, zmniejszenia stóp procentowych lub prowizji gwarancyjnych, o wartości ekwiwalentu dotacji brutto do:
- a) 600 000 euro dla przedsiębiorców mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu,
 - b) 800 000 euro dla przedsiębiorców mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu;
- 4) kombinacji form, o których mowa w pkt 1–3, pod warunkiem że odsetek kwoty przyznanej w jednej formie, obliczony na podstawie maksymalnej wielkości pomocy publicznej dopuszczalnej dla tej formy, jest uwzględniony przy ustalaniu pozostałego odsetka maksymalnej wielkości pomocy publicznej udzielanej w innych formach wchodzących w skład kombinacji.

§ 23. Dla małych przedsiębiorców spełniających kryteria innowacyjnego przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 pkt 80 rozporządzenia nr 651/2014 maksymalne wartości pomocy publicznej, o których mowa w § 22, mogą ulec podwojeniu.

Rozdział 7

Przepisy końcowe

§ 24. Pomoc publiczna może być udzielana w okresie obowiązywania rozporządzenia 651/2014.

§ 25. Pomoc de minimis może być udzielana w okresie obowiązywania rozporządzenia 1407/2013.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: wz. *J. Szczurek-Żelazko*